

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eo qui spiritalem habet compatrem, cuius vxor commater non est, &
eo defuncto, si eius viduam possit ducere vxorem. xlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

*Si mulier debeat separari à viro suo, quæ filium suum
casu per negligentiam à fonte suscepit.*

Caput XLIIII.

Deus dedit sanctæ Romanæ, & apostolicæ Ecclesiæ Episcopus, Gordiano Hispanensis Ecclesiæ cœpiscopo, & fratri dilectissimo. Peruenit ad nos diaconus vester, vestræ sanctitatis epistolam inferens, quòd quidam viri, etiam & mulieres præterito sabbato Paschali die, pro magno populorum incursum, nesciètes suos filios suscepissent ex lauacro sancto. Cupis etenim scire, si pro tali accidenti ratione debeant viri & mulieres ad suum proprium usum redire. an non. Nos enim ex hac trinitate mœsti, inquisiimus priorum nostrorum dicta. Inuenimus autem in archiuo huius apostolicæ sedis iam talia contigisse in Ecclesia Hispauriæ, & Etthesiorum, simulq; Hierolymæ, etiam aliarum Ecclesiarum episcopis, & earum ciuitatum ab hac apostolica sede, volentibus scire, si viri & mulieres rediret ad proprium thorum. Beatæ memoriæ sanctissimi patres, Lullius, Innocētius, & Celestinus cum episcoporum plurimorum & sacerdotum conuentu, in Ecclesia beati apostolorum principis prohibentes talia, perscripserunt, & confirmauerunt, vt nullo modo se in coniugio reciperent mulieres, aut viri, qui per quacunque rationem susciperent natos, sed separarent se: ne suadente diabolo tale vitiū peccati inoleseat per mundum, & vniuersorum error accrescat. Scitis quia quomodo sunt septem dona sancti spiritus, ita sunt septem dona baptismi. A primo pabulo sacrati fallis, & ingressu sanctæ Ecclesiæ vsque ad confirmationem spiritus sancti per Chrisma. Ab hoc primo spiritus sancti dono vsque ad septimum, nullus Christianus suam commatrem in coniugium recipere debet, & qui præsumpserit, anathematis vinculo religetur in perpetuo, nisi pœnitentiam egerit dignè. Mulieres verò quum separatæ fuerint, ac pro illicita actione à propriis viris, totam præcipimus recipere dotem, quam in die nuptiali receperint, & post expletum annum recipiant alium virum, si voluerint. Similiter & vir vxorem.

*De eo qui spiritalem habet compatrem, cuius vxor cõ-
mater non est, & eo defuncto, si eius viduam
possit ducere vxorem. Cap. XLV.*

II

*Ex decr.
Denside-
dit, papa
Gordia-
no episco-
po mi si*

Ex cōcil.
Triburi.
cui inter-
fuit rex
Arnol-
phus, ca.
47.

QVI spiritalē compatrē habet, cuius filiū de laua-
sacrae fontis accepit, & eius vxor cōmater nō est, li-
ceat ei defuncto cōpatre suo eius viduā ducere in vxorē,
si nullam habent cōsanguinitatis propinquitatem. Qui
enim? Nunquid non possunt cōiungi, quos nulla proximi-
tas carnalis, vel in id generatio secernit spiritalis.

*De eo, si aliquis suae spiritalis commatris filiam
vxorem ducere possit. Cap. XLVI.*

Ex eodē
cap. 48.

Illud etiā, nec canonica institutione definimus, nec in-
troductione aliqua refutam⁹, sed propter eos qui dicit
sē de eo sentiunt, hoc loco aliquid cōmemoramus. Si quis
suae spiritalis commatris filiam fortuito, & ita contingen-
te rerū casu in coniugium duxerit, consilio maturiori ser-
uato, habeat, atque honestē legitimo cōiugio operam de-

*De quodam, qui suam filiolarum spiritalium
constuprauit. Cap. XLVII.*

Ex dialo.
Gregor.

Terribile etiam quiddam in Valeriae prouincia con-
gisse vir vitae venerabilis Maximianus Syracusanus
Episcopus, qui diu in hac vrbe meo monasterio praesens
narrare cōsuevit, dicens, Quidā curialis, illic sacratissimo
Paschali sabbato, iuuenulam cuiusdā filiam in baptis-
te suscepit. Qui post ieiuniū domum reuersus, multo
no inebriatus, eandem filiolarum suam secum manere pe-
tiit, eamq; nocte illa, quod dicto nefas est, perdidit. Cō-
mane facto surrexisset reus, cogitare cōepit, vt ad balneum
pergeret, ac si aqua balnei lauaret maculam peccati. Per-
xit igitur, lauit, cōepit trepidare, Ecclesiam ingredi: sed
tanto die non ignoret, ad Ecclesiam erubescerebat hominū.
Sin verò iret, pertimescebat iudicium Dei. Vicit itaq; hu-
mana verecundia, perrexit ad Ecclesiam, sed tremebundus
pauens stare cōepit, atque per singula momenta suspensa
qua hora immundo spiritui traderetur, & corā omni populo
vexaretur. Cumq; vehemēter timeret, ei in illa Milia-
celebritate, quasi aduersē nil contigit, qui letus exiit.
die altero Ecclesiam iam securus intrauit. Factumq; est,
per sex cōtinuos dies letus, ac securus procederet, atq;
quod eius scelus dominus, aut non vidisset, aut visum
sericorditer dimisisset. Die autē septima subita morte
functus est. Cumq; sepulturae traditus fuisset, per longū
pus cunctis vidētibus de sepulchro ipsius flamma exiit.